ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1876. ΑΡΙΘ. 69

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ.

[Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον]

Ἀπέναντι τοσαύτης ἀγρίας θηριωδίας, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἠθέλομεν αὐχ ἧττον ἐννοήσει τὸν λόγον τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, ἐὰν ἡ ὕπαρξις λευκῶν δούλων ἐν Τουρκίᾳ ἐδύνατο νὰ ἐπιρρώσῃ τὰς ἐκλειπούσας δυνάμεις τοῦ ἀσθενοῦς· ἀλλ' ἐὰν, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, ἡ πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, ἐπιτείνει μὲν τὴν κακονομίαν τῆς κρατούσης φυλῆς, ἐπαυξάνει δὲ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν κεκρατημένων, δὲν ἀπαλλάττει δὲ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τῶν καταβιβρωσκόντων τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἐμφυλίων σπαραγμῶν, τίς ἡ πρακτικὴ ἀξία τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ ἡ ἀφιλοκερδὴς καὶ γενναιόφρων Γαλλία περιπαθῶς ἀσπάζεται σήμερον, ἴσως ὅπως καὶ κατὰ τοῦτο ἀπαρνήθῃ τὰς ἱπποτικωτάτας παραδόσεις τῶν χριστιανικωτάτων αὐτῆς βασιλέων;

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Τουρκίας καὶ ὑφ' ἑτέραν τινὰ ἔποψιν, τὴν οἰκονομικὴν, εἶναι ἓν τῶν διδακτικωτάτων δι' ἡμᾶς παραδειγμάτων.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Τουρκία ἔπαυσε δημεύουσα τὴν περιουσίαν τῶν ὑπηκόων αὐτῆς καὶ κιβδηλεύουσα τὰ νομίσματά της, ἠναγκάσθη, ὡς γνωστὸν, νὰ συνομολογήσῃ ἀλλεπάλληλα δάνεια, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον αὐτῆς χρέος ἀναβαίνει σήμερον εἰς τὸ μέγα ποσὸν τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ὑποχρεουμένη δὲ ὡς ἐκ τούτου, ν' ἀποσπᾷ ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτῆς εἰσπράξεων τὸν τόκον καὶ τὸ χρεώλυτρον τοῦ ὑπερόγκου τούτου χρέους, καὶ μὴ δυναμένη διὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἐτησίων αὐτῆς πόρων νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς διοικήσεως, περιέπεσεν ὡς ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης, εἰς οἰκονομικὴν ἀμηχανίαν, ἥτις ἦτο ἀδύνατον ἄλλως νὰ προληφθῇ, εἰμὴ ἐὰν τὰ ἐκ δανείων κεφάλαια κατεβάλλοντο πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν παραγωγικῶν τῆς χώρας δυνάμεων. Ἀλλὰ τούτου μὴ γενομένου, ἡ οἰκονομικὴ αὐτῆς κατάπτωσις ἦτο ἀναπόδραστος. Ἐν τούτοις ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἑρζεγοβίνης, αἱ δαπάναι ὑπερηύξησαν καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων τοῦ δημοσίου χρέους κατέστη ἀνέφικτος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις, μὴ δυναμένη νὰ συνομολογήσῃ νέα δάνεια, κατέφυγεν εἰς τοὺς πειθαναγκατικοὺς ἐράνους, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀνεπαρκῶν ἀποδειχθέντων, ἐπιχειρεῖ σήμερον ἔργον λίαν ἐπιζήμιον, ἔργον ὀλεθριώτατον, τὴν εἰσαγωγὴν χαρτονομίσματος, τὴν ὁποίαν οὔτε ἡ σύνεσις τοῦ Μεγάλου βεζίρου, οὔτε ἡ δεδοκιμασμένη ἀπειρία τοῦ Κ. Φόστερ. Γεν. Διευθυντοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, ἠδυνήθησαν ν' ἀποστείλωσιν.

Ἐξετάσωμεν διὰ βραχέων τὰ γενικώτερα ἀποτελέσματα τοῦ παρακεκινδυνευμένου τούτου οἰκονομικοῦ πραξικοπήματος καὶ προσπαθήσωμεν ν' ἀποφύγωμεν ἀπ' ἀρχῆς ἐπιμελῶς τὴν πρόδηλον πλάνην τῶν ἀξιούντων νὰ ἐκφράσωσι διὰ τοῦ αὐτοῦ ὅρου δύο ἀξίας ἀπ' ἀλλήλων οὐσιωδῶς διαφερούσας, τὰ χαρτονομίσματα λέγω, καὶ τὰ γράμμάτια τῶν τραπεζῶν.

Τῷ ὄντι, τὸ χαρτονόμισμα, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἔγγραφον βεβαιοῦν τὴν χρέωσιν τῆς ἐκδούσης αὐτὸ Κυβερνήσεως, ἔγγραφον ἀναπληροῦν δῆθεν ὑπὸ μορφὴν νομισματικὴν, τὴν χρείαν τῶν πολυτίμων μετάλλων. Ἀλλὰ ποῦ σηρίζεται ἡ ἀξία αὐτοῦ; τίς ἡ πραγματικὴ ἐγγύησις τῆς ἐξαργυρώσεώς του;

Αἱ μὲν τράπεζαι ἐκδίδουσαι γραμμάτια ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξαργυρώνωσιν αὐτὰ, ἅμα τῇ ἐμφανίσει των, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, ὡς ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῶν, δύνανται εὐχερῶς νὰ ἐκπληρώσωσι, διά τε τοῦ μετοχικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου καὶ διὰ τοῦ χαρτοφυλακίου των· ἀλλ' αἱ Κυβερνήσεις, αἱ ἐκτυποῦσαι καὶ θέτουσαι εἰς κυκλοφορίαν χαρτονομίσματα, τίνα ἐγγύησιν, τίνα ἀσφάλειαν, περὶ ἐξαργυρώσεως αὐτῶν, παρέχουσι τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς; λέγεται τὴν πίστιν αὐτῶν καὶ μνημονεύετε μάλιστα, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου τὸ παράδειγμα τῆς ἀγγλικῆς Τραπέζης, ἧς τὰ γραμμάτια στηρίζονται, κατὰ τὸν λόγον τῶν 14 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἐπὶ τῆς Κυβερνητικῆς πίστεως· (1), λησμονεῖτε δὲ ὅτι τὰ γραμμάτια τῆς Ἀγγλικῆς Τραπέζης δὲν ἔχουσιν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ πίστις ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξομοιοῦται μὲ πραγματικὸν κεφάλαιον, μὲ ὑλικώτατον χρῆμα.

Παρατηρητέον προσέτι, ὅτι τὰ 14 ἑκατομμύρια λιρῶν τοῦ δημοσίου χρέους, ἀνθ' οὗ ἡ Ἀγγλικὴ Τράπεζα ἐκδίδει ἰσάριθμα γραμμάτια, δὲν πολλαπλασιάζονται κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ Κυβερνήσει, οὐδ' εἶναι δυνατὸν τὰ γραμμάτια τῶν Τραπεζῶν, νὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἐπ' ἄπειρον, καθότι ὑπερβάντα ὅρον τινὰ σχετικὸν πρὸς τὸ σύνολον τῶν συναλλαγῶν, ἀναγκαίως ἐπανέρχονται εἰς τὰς Τραπέζας, ὅπως ἐξαργυρωθῶσιν· ἀλλὰ Κυβέρνησις, ἥτις ἐκδίδει χαρτονόμισμα, οὐδέποτε κονονίζει τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν νομισμάτων, ὅπερ προτίθεται διὰ χαρτίου ν' ἀναπληρώσῃ, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἰδίων ἀναγκῶν αὐτῆς. Ὥστε ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκδίδουσα σήμερον χαρτονομίσματα τριακοσίων ἑκατομμυρίων γροσίων, δύναται τὴν ἐπιοῦσαν, δυνάμει νεωτέρου Διατάγματος, νὰ διπλασιάσῃ καὶ δεκαπλασιάσῃ αὐτὰ, μὴ ὑποχρεουμένη νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ.

(1) Ὅρα Μελέτης περὶ χρήματος, ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰωάννου Σ. Ζωγράφου, σελ. 31. κ. λ.

[Ἕπεται συνέχεια.]

ΔΙΑΦΟΡΑ,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀπέπλευσε μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐκ Πετρουπόλεως κατευθυνόμενος εἰς Κοπεγχάγην, ἐκεῖθεν δὲ ταχέως θέλει ἀναχωρήσει εἰς Βερολῖνον, καὶ ἐκ Βερολίνου εἰς Ἑλλάδα.

—Ὁ κ. Νομάρχης Κυκλάδων ἀξιεπαίνως ποιῶν, διέταξεν, ὅπως μὴ δύνωνται νὰ ἐξέρχωνται πρὸς θήραν ἄνευ ἀδείας ὁπλοφορίας, οἱ κυνηγοί. Ἐπίσης δ' ἀξιεπαίνως καὶ δραστηρίως ἐνεργήσασα καὶ ἡ χωροφυλακή, κατέσχε τὰ ὅπλα τῶν ἄνευ ἀδείας ὁπλοφορούντων. Ἕνεκα τούτου οἱ μὲν ἔχοντες τοῦ ὁπλοφορεῖν τὸ δικαίωμα σωρηδὸν σπεύδουσι νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτοῦ· οἱ δὲ παῖδες προφυλάττονται ἐκ τοῦ κινδύνου τῶν ὅπλων, διότι οἱ μὴ ἔχοντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν δὲν λαμβάνουσι βεβαίως ὁπλοφορίας ἄδειαν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Ῥεθύμνης ὅτι εὐθὺς ὡς ἠγγέλθη ἐκεῖ ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησις τοῦ Σουλτάνου Χαμὶδ Β'. γνωστοῦ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸ σύστημα τῶν Παλαιοτούρκων, τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας, οἱ ἐκεῖ Ὀθωμανοὶ ἐπαιρόμενοι καὶ φρυάττοντες, περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς ζητοκραυγάζοντες, ἰδίως πρὸ τῶν χριστιανικῶν οἰκιῶν καὶ μάλιστα πρὸ τῆς χριστιανικῆς ἐμπορικῆς λέσχης «ὁ Μίνως» ἔνθα πολλὴν ὥραν ἱστάμενοι, οὐ μόνον ἐξελαρυγγίσθησαν ἐν φωναῖς, ἀλλὰ καὶ οἱονεὶ προκαλοῦντες τοὺς χριστιανοὺς, ἐκραύγαζον εἰρωνικῶς «Ζήτω ἡ Συνέλευσις»!

— Ὁ μαρασμὸς ὅστις φθίνει ὁσημέραι τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν λοιπὴν βιοποριστικὴν κίνησιν τῆς Ἑρμουπόλεως, προσέβαλε μετὰ τῆς ναυτιλίας, ὡς ἦν ἐπόμενον, καὶ τὸ ἐντοῦθα Ναυπηγεῖον. Ἐνῷ πέρυσι κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν πλέον ἢ 25 πλοῖα ἐν αὐτῷ ἐναυπηγοῦντο, ἐφέτος περὶ τὰ 12 μόνον κατασκευάζονται! Ἴδωμεν ποῦ θέλουσι καταντήσει τὰ πράγματα!

—Λυπηρὰν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ τόπου ἀγγελίαν ἀνήγγειλαν κατ' αὐτὰς ἀλλεπάλληλα ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματα, ἐπεβεβαίωσαν δ' ἐπιστολαὶ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Εἶχον μετατεθῆ δύο τῶν ἀρίστων καὶ προσφιλεστάτων τῷ τόπῳ ἐκπαιδευτικῶν ἀνδρῶν· ὁ μὲν δηλονότι ἱεροδιδάσκαλος καὶ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος εἰς Τρίπολιν, ὁ δὲ καθηγητὴς κ. Μαρῖνος εἰς Ζάκυνθον. Ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὰς παρασάσεις ἀξιοτίμου πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μίλησης ἀνέστειλε τὰς δύο λυπηρὰς ταύτας μεταθέσεις. Ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ἐν ὄψει λαβὼν καὶ τὴν ἀπὸ πολλοῦ γενομένην ἔκθεσιν τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ Γυμνασιάρχου κ. Μάτσα ἐξαιτησαμένου ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς διδασκομένης νεότητος τὴν εἰς δύο τμήματα διαίρεσιν τῆς Α'. τοῦ Γυμνασίου τάξεως ὡς πολυπληθοῦς, διήρεσε ταύτην, διορίσας καθηγητὴν τὸν κ. Γ. Ὀλύμπιον, μετὰ τοῦ τόπου τούτου διὰ τῆς τοῦ γηραιοῦ πατρὸς αὐτοῦ μακρᾶς ἐνταῦθα διδασκαλικῆς ὑπηρεσίας συνδεόμενον, ἐν Γερμανίᾳ δὲ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ τακτικῶς καὶ ἐπιμελῶς περάναντα καὶ ἀγαθοῦ μέλλοντος πολλὰς φέροντα ἐγγυήσεις.

—Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, καθ' ἃ βεβαιοῦται, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας.

—Λαμπρὰ προαγγέλλεται καὶ πάλιν ἡ μέλλουσα νὰ τελεσθῇ αὔριον ἐν Ποσειδίοις ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν εὐσεβῶν ἐπιτρόπων τοῦ φερωνύμου Ναοῦ, καὶ ἰδίως τῶν εὐλαβεστάτων κτιτόρων αὐτοῦ κ.κ. ἀδελφῶν Πετροκοκίνων.

— Ἀφίκετο ἐκ Ῥεθύμνης ἐνταῦθα ὁ ἀξιότιμος ἔμπορος κ. Ἀετὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ του Μιχαὴλ, μέλλοντος νὰ περαιώσῃ ἐνταῦθα τὰς Γυμνασιακὰς σπουδάς του.

— Ὁ τέως πλοίαρχος τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας κ. Ν. Σαχτούρης διωρίσθη παρὰ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως λιμενάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει. Γνωστὸς ἐπὶ ἱκανότητι καὶ τιμιότητι ὁ ἄξιος οὗτος τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος ἀξιωματικὸς, θέλει τιμήσει καὶ τὴν νέαν αὐτοῦ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους θέσιν, ὡς ἐτίμησε καὶ τὴν ἣν ἄχρι τοῦδε κατεῖχε παρὰ τῇ ἀτμοπλοϊκῇ Ἑταιρίᾳ.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Σμύρνης καὶ σταθμεύει πάλιν ἐν τῷ λιμένι τῆς ἡμετέρας πόλεως ἡ ἀτμοκίνητος ἡμιολία «Σῦρος», ἡ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου ἀξιωματικοῦ κ. Μιλτιάδου Σαχτούρη, οὗτινος ἡ ἐν Σμύρνῃ μακρὰ διαμονὴ ἀφῆκεν ἀρίστας ἐντυπώσεις παρά τε τοῖς ὁμογενέσι καὶ τοῖς διαφόροις ξένοις.

— Ἐπὶ ἡμέρας ἐστάθμευεν ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν μεγίστη καὶ ὡραιοτάτη θωρηκτὴ φρεγάτα τῆς Αὐστρίας τὸ ὄνομα «Κουστόζα» 8 μέγιστα φέρουσα τηλεβολα. Ὁ ἐν αὐτῇ Ἀντιναύαρχος κ. Μπάρης, ἀνὴρ εὐγενὴς, ἐτίμησεν ἐπανειλημμένως τὴν πόλιν ἡμῶν, διατάξας τὴν τοῦ πλοίου μουσικὴν νὰ παιανίσῃ ἐν τε τῇ Πλατείᾳ καὶ κατὰ τὸ Νησάκιον.

— Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως οἱ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Γυμνασίῳ καὶ τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι, συνελθόντες ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τούτοις τὴν 25 τρέχοντος, ἤρξαντο μετὰ πολλῆς προθυμίας τῶν προκαταρκτικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν, γνωστοποιήσαντες συγχρόνως ὅτι αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων ἄρχονται ὁριστικῶς τὴν 3 Σεπτεμβρίου.

— Ἀπεδήμησε κατ' αὐτὰς πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη δεόντως ἡ Κρυστάλω χήρα Σάββα Βασιλείου καὶ φιλόστοργος μήτηρ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Σάββα, οἷς συνελυπήθησαν πάντες, ὡς νέοις κοινωνικοῖς καὶ προθύμοις πρὸς πᾶσαν ἀγαθοεργίαν, εὐχηθέντες τῇ μακαρίτιδι αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

— Ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου θέλουσιν ἐπισκεφθῆ τὰς Ἀθήνας ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ Μεγάλη Δούκισσα τῆς Ῥωσσίας καὶ Δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου, Μαρία, κόρη τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.

—Ὁ Σουλτάνος Μουρὰτ ὁ Ε'. ἐφ' ὃν τοσαύτας ἐστήριζον γενναίας ἐλπίδας οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ, ὃν ἀνευφήμουν τοσοῦτον ζωηραὶ καὶ ἐγκάρδιοι ζητωκραυγαὶ πρὸ τριῶν μόλις μηνῶν, ἀντικατεστάθη, κατὰ σκληρὰν καὶ μοιραίαν ἀνάγκην, καιρίως καὶ ἀθεραπεύτως βλαβεὶς τὴν ὑγίειαν, ἀνηγορεύθη δ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ Σουλτάνου Μεδζὶτ καὶ ἐπίδοξος τοῦ θρόνου διάδοχος *Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ὁ Β'.*

Ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἀνηγγέλθη εἰς τὸν λαὸν ὑπὸ τῶν δημοσίων κηρύκων διὰ τῆς ἑπομένης ἀγγελίας.

—«Μὴ εὑρεθείσης θεραπείας διὰ τὴν σκληρὰν νόσον τοῦ Σουλτάνου Μουρὰτ, δυνάμει τοῦ ἱεροῦ νόμου ἀνέβη ἐπὶ τὸν θρόνου τῶν Ὀσμανιδῶν ὁ Σουλτάνος *Ἀβδοὺλ Χαμὶτ.*

—»Κύριος πολυχρονίσαι αὐτὸν, ὀξύναι τὸ ξῖφος αὐτοῦ κατ' ἐχθρῶν, τηρήσαι αὐτὸν ἑδραῖον ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου».

—Ὁ πρῶτος φέρων τὸ ὄνομα Χαμὶτ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ὀθωμανῶν αὐτοκρατόρων εἶναι ὁ Σουλτὰν Χαμὶτ Α', πρόπαππος τοῦ νῦν βασιλεύοντος, γεννηθεὶς τὸ 1725 καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν θρόνον τῷ 1774, βασιλεύσας δὲ μέχρι τοῦ 1789.

—Ὁ νέος Σουλτάνος *Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ὁ Β'.* ἐγεννήθη τῇ 10)22 σεπτεμβρίου 1842, ἔχει δὲ δύο τέκνα, ἓν ἄρρεν καὶ ἓν κοράσιον.

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην περὶ τὴν δευτέραν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ, ὁ ἐν Κ]πόλει ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Πολυμέρης, διερχόμενος μετὰ τῆς συζύγου του τὴν παρὰ τὸ φαρμακεῖον Κουνζοὺκ ἐν Πέρα πλαγίαν ὁδὸν, ἐγένετο θῦμα αἰσχρᾶς ἀποπείρας προσβληθεὶς ὑπὸ δολοφόνου. Ὁ κακοῦργος πυροβολήσας διὰ πολυκρότου ἐπλήγωσεν εὐτυχῶς τὸν δεξιὸν ὦμον.

—Λέγεται διὰ πάσης ἐγχώριος τύπος Κ]πόλεως ὀθωμανικὸς τε καὶ μή, ἐξέφρασεν ἄκραν συμπάθειαν ὑπὲρ τοῦ καλοκαγάθου ἀλλ' ἀτυχοῦς τέως Μονάρχου Σουλτὰν Μουρὰτ Χάν.

—Ἐκ Πετρουπόλεως ἀναγγέλλεται, ὅτι ἐν ὑψηλαῖς σφαίραις προσωπικῶς προσηλυτίζονται ἀξιωματικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ διὰ τὸν σερβικὸν ἀγῶνα. Οὗτοι λαμβάνουσι 300 ρούβλια δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ κατὰ μῆνα τὸν ἐν Ῥωσσίᾳ ἐξάμηνον μισθόν των. Ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Τζάρου συνάζει μόνος τὰ χρήματα εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ τοὺς σκλάβους ἀδελφούς.

—Μεγάλη καὶ γιγαντώδης μουσικὴ συμφωνία ὀργανίζεται ἐν Βοστώνῃ διὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ε.ε. Ἡ ὀρχήστρα θὰ σύγκειται ἐκ 1000 μουσικῶν. Ἄπειρα ὄργανα θὰ προστεθῶσιν ἀκόμη. Τὸ ἐκλεισιαστικὸν ἆσμα Hail Colombia ψαλθησόμενον ὑπὸ 10,000 ἀνθρώπων θὰ ἀνοιξῇ τὴν μουσικὴν συμφωνίαν. Κεφάλαιον ἐξ 100,000 δηλαρίων κατεβλήθη διὰ τὰ ἔξοδα τῆς παραδόξου ταύτης μουσικῆς συμφωνίας τῆς ὁποίας διευθυντὴς εἶναι ὁ κ. Γίψων.

— Κατὰ τὴν «Patrie», ἐφημερίδα τῶν Παρισίων, διεδόθη ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ τῆς Γερμανίας ἐζητήσατο παρὰ τοῦ πατρός του νὰ συγχωρήσῃ τῷ κόμητι Ἀρνὶμ, καταδικασθέντι ὡς γνωστὸν πέρυσιν ὑπὸ τῶν προσσικῶν δικαστηρίων ἐπὶ ἐπεξαιρέσει ἐγγράφων δημοσίων, ἀληθῶς δ' εἰπεῖν ἐπὶ προσβολῇ τῆς φιλοτιμίας τοῦ κ. Βίσμαρκ. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος λέγεται ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ὄντως αἰτηθεῖσαν συγχώρησιν ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ Ἀρνὶμ τὸ πταῖσμά του καὶ ζητήσῃ συγγνώμην παρὰ τοῦ Βίσμαρκ.

Ἀλλ' ὁ κόμης Ἀρνὶμ ὅστις θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀδίκως καταδικασθέντα, ἀποποιεῖται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ αὐτοκράτορος, οὐ ἄλλως οἱ ὅροι φαίνονται αὐτῷ σκληρότατοι.

Η ΛΙΟΣ

—Ὁ πόλεμος ἔχει ἀπροόπτους περιπετείας, αἵτινες ἀνατρέπουσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ τοὺς ἀσφαλεστάτους ὑπολογισμοὺς Πρὸ δύο μόλις ἑβδομάδων ὁ ἀγὼν τῶν Σέρβων παρίστατο σχεδὸν ἀπεγνωσμένος. Ἡ γραμμὴ τοῦ Τιμὸκ εἶχε κυριευθῆ ὑπὸ τῶν Τούρκων, σερβικαὶ πόλεις περιήρχοντο ἀλλεπαλλήλως εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, οἱ ἀποτεθαρρηνημένοι ἐθνοφρουροὶ τοῦ Τσερνάγεφ ἐφαίνοντο ὅλως ἀνίκανοι ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ τῶν δεκακισμυρίων μαχητῶν τοῦ Ἀβδοὺλ-Κερίμ, καὶ αὐτοὶ δ' οἱ φίλοι τοῦ σερβικοῦ ἀγῶνος ἐφοβοῦντο ὅτι αἱ τουρκικαὶ στρατιαὶ, ἐκχυθεῖσαι ἅπαξ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Μοράβα, ἔμελλον νὰ φθάσωσιν ἀκράτητοι ἄχρι τοῦ Βελιγραδίου. Ἀλλ' ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀλεξινάτς ἐπέπρωτο νὰ θραυσθῆ ταχέως ἡ τουρκικὴ εἰσβολὴ, ν' ἀποστερηθῶσι δὲ οἱ Τοῦρκοι τῶν καρπῶν διμήνου αἱματηρᾶς καὶ κοπιώδους ἐκστρατείας. Δέκα ὅλας ἡμέρας διήρκεσαν αἱ περὶ τὸ προπύργιον ἐκεῖνο τῆς σερβικῆς ἀνεξαρτησίας πεισματώδεις μάχαι, κλείσασαι εἰς ἀεὶ τὰ σερβικὰ ὅπλα, συνεχίσασαι τὰς ἡρωϊκωτάτας παραδόσεις τῆς ἐποχῆς τοῦ Καραγεώργη καὶ τοῦ Μιλόσση καὶ ἀποδείξασαι τί δύναται νὰ κατορθώσῃ λαὸς διατηρῶν ἀκμαίαν τὴν ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον πίστιν καὶ μαχόμενος ὑπὲρ τῶν ἱερωτάτων. Κατὰ τὰς πρώτας τρεῖς ἡμέρας, ἡ τουρκικὴ ἐπίθεσις ἔβαινε καλῶς. Ὁ Ἀχμὲτ-Ἐγιοὺπ, φθᾶς διὰ τολμηρᾶς πορείας ἄχρι τῆς δυτικῆς ἄκρας τοῦ ὀροπεδίου τοῦ Ὀζρέν, ἠπείλει ἐκεῖθεν τὸν Τσερνάγεφ ἐκ τῶν ὄπισθεν· ὁ δὲ Ἀλῆ-Σαΐπ, χωρῶν ἐκ Νύσσης ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἅμα καὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Μοράβα, σκοπὸν εἶχε προδήλως νὰ κυκλώσῃ καὶ ἑτέρωθεν τὰ σερβικὰ χαρακώματα καὶ νὰ διακόψῃ τὰς μεταξὺ τοῦ Ἀλεξινάτς καὶ τοῦ Δελιγράδ συγκοινωνίας. Ἤδη οἱ Τοῦρκοι εἶχον γείνει κύριοι ἑνὸς τῶν σερβικῶν προμαχώνων, τοῦ δεκάτου ὀγδόου, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ Μοράβα ὀχυρὰ γέφυρα ἠπειλεῖτο. Ἀλλ' ὅσῳ ἐδεινοῦτο ὁ κίνδυνος καὶ ἐπολλαπλασιάζοντο αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, τόσῳ ἀδαμαστοτέρα καὶ εὐτολμωτέρα καθίστατο ἡ σερβικὴ ἀντίστασις. Ἀντεπιτιθέμενοι ἀπαύστως, ὁτὲ μὲν πρὸς μίαν, ὁτὲ δὲ πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν, οἱ γενναῖοι ἐθνοφρουροὶ ἠμφισβήτουν πεισματωδῶς εἰς τοὺς Τούρκους πᾶσαν σπιθαμὴν τοῦ πατρίου ἐδάφους καὶ μετέβαλλον τὰ περὶ τοῦ Ἀλεξινάτς στενὰ εἰς σερβικὰς Θερμοπύλας Ἐνῷ δὲ οὕτως ἐξηντλοῦντο ἀνωφελῶς πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν πολεμίων, ὁ ἱκανώτατος τῶν ὑποστρατήγων τοῦ Τσερνάγεφ, ὁ Χορβάτοβιτς ἐπετέλει ἀθορύβως εἰς τὰ νῶτα τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ τολμηροτάτην στρατηγικὴν κίνησιν, ἥτις ἐπιτυχοῦσα κατέστησε τὴν θέσιν τοῦ Ἀχμὲτ-Ἐγιοὺπ κρισιμωτάτην. Καταλαβὼν μετὰ δεκαπεντακισχιλίων ἀνδρῶν τὸ ἐγκαταλειφθὲν ὑπὸ τῶν Τούρκων Κνιάζεβαστ καὶ τὴν Γραμάδαν, ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ σώματος τοῦ Ἀχμὲτ Ἐγιοὺπ, ἀνερριχήθη κατόπιν ἐκείνου ἐπὶ τῶν αὐτῶνδρέων καὶ ἐπεφάνη τὴν Παρασκευὴν περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὰ νῶτα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ. Ἔκτοτε κυρίως ἡ μάχη ἐτράπη ὁριστικῶς ὑπὲρ τῶν Σέρβων. Τεθεὶς ἐν μέσῳ δύο πυρῶν, προσβαλλόμενος ἔνθεν μὲν ὑπὸ τοῦ Τσερνάγεφ, ἔνθεν δὲ ὑπὸ τοῦ Χορβάτοβιτς ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὑπέστη δεινὰς ἀπωλείας καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ ἀλληλοδιαδόχως τὰς διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀποκτηθείσας θέσεις καὶ νὰ κατέλθῃ αὖθις πρὸς τὴν κοιλάδα· εἰς μόνην δὲ τὴν ἀναμφισβήτητον γενναιότητα καὶ καρτερίαν τῶν Τούρκων στρατιωτῶν ὀφείλεται ἡ ἀποφυγὴ μείζονος καταστροφῆς. Τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπιτυχίας ἐπωφελούμενοι οἱ Σέρβοι στρατηλάται, ἐπιτίθενται ἔκτοτε ἀπαύστως καὶ μετ' ἀξιοθαυμάστου ὁρμῆς κατὰ τῶν τουρκικῶν θέσεων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Μοράβα καὶ ἀποκρούουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν ἐχθρὸν πρὸς τὰ σύνορα. Τὸ ὀχύρωμα, ὅπερ εἶχε κυριευθῆ ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀνεκτήθη, τὸ δὲ Προύγοβατς καὶ τὸ Δουγομιρ κατέχονται αὖθις ὑπὸ τῶν Σέρβων. Ὁ τηλέγραφος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἀφοῦ ἔμεινεν ἐπὶ ἡμέρας ὅλας σιωπηλὸς, ἀπεπειράθη χθὲς ν' ἀμφισβητήσῃ τὰς σερβικὰς ἐπιτυχίας λέγων ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐπετέλεσαν περὶ τὸ Ἀλεξινάτς μεγάλας προόδους καὶ ὅτι «τὰ διάφορα αὐτῶν σώματα ἡνώθησαν». Ἡνώθησαν ναί· ἀλλὰ ποῦ; Οὐχὶ ὄπισθεν τοῦ Ἀλεξινάτς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Δελιγράδ, ὡς ἐσχεδίαζεν ὁ Σερασκέρης, ἀλλ' ἐγγὺς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἔνθα ὁ ὑποχωρῶν Ἀχμὲτ Ἐγιοὺπ εὗρεν ὑποχωροῦντα τὸν Ἀλῆ-Σαΐπ.

Τοιαύτη ὑπῆρξε κατ' οὐσίαν ἡ ἔκβασις τῶν δεκαημέρων περὶ τὸ Ἀλεξινάτς μαχῶν! Οἱ Σέρβοι δὲν κατήγαγον βεβαίως ὁριστικὴν νίκην, ἐξ ἐκείνων δι' ὧν κρίνεται μία ὅλη ἐκστρατεία, οὐδ' ἐκυρίευσαν πολύτιμα λάφυρα· κατώρθωσαν ὅμως διὰ σειρᾶς ἀπεσπασμένων συμπλοκῶν ν' ἀποκρούσωσι τὰς ἐχθρικὰς προσβολὰς καὶ νὰ ἴδωσι σύμπαντα τὸν στρατὸν τοῦ Σερασκέρη ὑποχωροῦντα ἐνώπιον αὐτῶν. Τοιαύτη ἐπιτυχία δὲν εἶναι βεβαίως ἀναξία λόγου· ἀνυπολόγιστος δ' εἶναι ἰδίως ἡ ἠθικὴ αὐτῆς ἐντύπωσις. Οἱ Τοῦρκοι ἐπείσθησαν πλέον ὅτι «ὁ στρατιωτικὸς περίπατος, ἄχρι Βελιγραδίου» δὲν εἶναι ὅσον ἐφαντάζοντο εὔκολος· τῶν Σέρβων τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ἐπήρθη· ἡ δὲ Εὐρώπη διετέθη ἔτι συμπαθέστερον πρὸς τὸν χριστιανικὸν λαὸν, ὅστις διεξάγει μετὰ τοσούτου ἡρωϊσμοῦ τὸν ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῶν ὁμοφύλων ἀγῶνα».

[Ἐκ τῆς Νέας Ἡμέρας]

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Βιέννη 5 Σεπτεμβρίου 1876.

Οἱ Τοῦρκοι καθ' ἅπασαν τὴν γραμμὴν ἐγένοντο σήμερον ἐπιθετικοὶ κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου. Ἀπὸ τῆς πρωΐας συγκροτεῖται μάχη εἰς τὸ Κοῦτσι.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἄγνωστον.

Τοιοῦτον ὂν τὸ παρελθὸν τηλεγράφημα βεβαίως εἶχεν ἐμβάλει εἰς φόβον πάντας τοὺς φίλους τῶν Χριστιανικῶν ὅπλων, διότι πλέον ἢ πεντάκις μύριοι Τοῦρκοι ὑπὸ τρεῖς τῶν ἀρίστων Πασσάδων συσπειρωθέντες περέζωσαν τὸ Ἡρωϊκὸν Μαυροβούνιον, ὅπως πλέον ἀποπνίξωσιν αὐτό. Καὶ ὅμως νέα χαρᾶς Εὐαγγέλια, νέα νικητήρια, νέα δόξα. Οἱ νέοι τοῦ Μαυροβουνίου Μαραθωνομάχοι ὀλίγοι καὶ πάλιν ἀντιταχθέντες πρὸ πολλοὺς μετεκίνησαν τὰς μυριάδας τῶν Ὀσμάνων, καὶ μέγα μὲν μέρος κατέσφαξαν, μέγα δ' ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμόν. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὁδηγῶν τὰς χεῖρας τῶν χριστιανῶν εἰς παράταξιν καὶ τοὺς δικτύλους αὐτῶν εἰς τὸ νὰ κρατῶσι τὸ ξίφος. Ἰδοὺ τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα.

Βιέννη 7 Σεπτεμβρίου 1876

Κετίγνη. Μαυροβούνιοι ἀπέκρουσαν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Δερβὶς ἐπὶ τοῦ Ρογκαΐζ Πλεῖσοι Τοῦρκοι ἀπωλέσθησαν ἐν τῷ Μοράτζα (ποταμῷ ἐκβάλλοντι ἐν τῇ λίμνῃ Σκόδρας.)

—*Βελιγράδιον.* Ὁ Ρίστιτσ ἀπηύθυνεν εἰς τὰς δυνάμεις νέαν διακοίνωσιν καταγγέλλουσαν νέας βιαιοπραγίας τῶν Τούρκων καὶ παραβίασιν τῆς συμβάσεως τῆς Γενεύης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ σερβικὴ ἀντεπίθεσις χωρεῖ πάντοτε νικηφόρος. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἐκ Βελιγραδίου δελτίον, οἱ Τοῦρκοι ἐξεδιώχθησαν ἀλληλοδιαδόχως ἐκ πασῶν τῶν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μοράβα θέσεων, ἐκ Προύγοβατς, Στάντση. Ἁγ. Στεφάνου καὶ Γεζέρου, τραπέντες πολλαχοῦ εἰς ἄτακτον φυγήν. Τὰ χωρκώματά των πάντα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Σέρβων, ἡ δὲ δεξιά των πέριξ τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ κυκλωθῇ. Αἱ γέφυραι δι' ὧν ἔζευξαν οἱ Τοῦρκοι τὸν Μοράβαν, κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Σέρβων. Τὰ μηνύματα ταῦτα ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ἐξ ἄλλων ἀξιοπίστων πηγῶν. Πολλοὶ ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων ἀποκαλοῦσι τὴν νίκην τῶν Σέρβων «λαμπρὰν καὶ ὁριστικήν· τὸ σπουδαιότερον δ' εἶναι ὅτι καὶ ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος Κέμπαλ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν κυβέρνησίν του ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς διατελεῖ εἰς πλήρη ἀποσύνθεσιν καὶ ὅτι αἱ τάξεις του λυμαίνεται ἐξ ἑνὸς μὲν ἡ ἀποθάρρυνσις, ἐξ ἄλλου δὲ ἡ ἔλλειψις τροφῶν. Ἐὰν τις πιστεύσῃ εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας, πρέπει νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἶναι ὅλως ἀνίκανος νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν ἐπίθεσιν. Ὁπωσδήποτε ἐκ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ἡ θέσις τῶν πραγμάτων μετεβλήθη οὐσιωδῶς καὶ ἡ ἀπόκρουσις τῶν Τούρκων ἄχρι τῶν συνόρων εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιδράσῃ ἐπαισθητῶς καὶ ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων. Περὶ χριστιανικῆς ἀποζημιώσεως ἡ περὶ κατοχῆς τῶν σερβικῶν φρουρίων οὔτε λόγος δύναται πλέον νὰ γίνῃ· εὐτυχῆ δὲ πρέπει νὰ λογίσῃ ἑαυτὴν ἡ Πύλη, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ ἐπανέλθωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου κατάστασιν. Ἀλλὰ τοιαύτην εἰρήνην δὲν θὰ στέρξῃ ἡ τουρκικὴ ὑπεροψία καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα νέα νίκη τῶν Σέρβων καθιστᾷ τὴν συνδιαλλαγὴν δυσχερεστέραν.

Ἀλλ' ἄρά γε καὶ οἱ Σέρβοι διανοοῦνται σπουδαίως νὰ συνομολογήσωσιν εἰρήνην; Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἐν Βελιγραδίῳ παίζεται κωμῳδία, ἧς θύματα ἔσονται αὖθις οἱ Εὐρωπαῖοι διπλωμάται. Συνῳδὰ πρὸς τὰς διακηρύξεις τῆς «Φωνῆς τοῦ Μαυροβουνίου» καὶ ὁ «Ἰστὸκ» τοῦ Βελιγραδίου, τὸ ὄργανον τοῦ Ρίστιτς, κηρύττει ὅτι ἡ Σερβία, ζητοῦσα εἰρήνην, ἐνιοεῖ μόνον τὴν εἰρήνην, ἥτις θὰ προσπορίσῃ αὐτῇ τὰς ἀδελφὰς ἐπαρχίας, τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Παλαιὰν Σερβίαν, ὅτι εἰρήνη, κατελείπουσα τὰ πράγματα εἰς τὴν πρὸ τοῦ πολέμου κατάστασιν, εἶναι ἀδύνατος καὶ ὅτι, ἐὰν οἱ ἐπιζῶντες ἔστεργον ἄτιμον συνθηκολογίαν, οἱ φονευθέντες ὑπὲρ πατρίδος ἥρωες θὰ ἠγείροντο ἐκ τῶν νωπῶν τάφων, ὅπως κατηγορήσωσιν αὐτοὺς ὡς παίζαντας μὲ τὸ αἷμά των.

Τὰ τεχνάσματα ταῦτα δὲν ἐλέγχουσι βεβαίως εἰλικρινῆ συνδιαλλακτικὴν διάθεσιν.

ΗΛΙΟΣ

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὅλοι ὁμιλοῦσι περὶ εἰρήνης, ἀλλ' ὅτι ἄλλην εἰρήνην ἐννοοῦσιν αἱ δυνάμεις, ἄλλην οἱ Τοῦρκοι καὶ ἄλλην οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι. Οἱ Μαυροβούνιοι ἰδίως, εἰς οὐδὲν προβάντες ἄμεσον διάβημα, εἶναι ἐλεύθεροι πάσης ὑποχρεώσεως καὶ δύνανται νὰ παρατείνωσι τὸν πόλεμον, χωρὶς νὰ κατακριθῶσιν ὡς ἐνοχλήσαντες ἐπὶ ματαίῳ τὴν διπλωματίαν. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, καὶ ἐν Ἐρζεγοβίνῃ καὶ παρὰ τὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας ἐπίκειται νέαι μάχαι. Δυστυχῶς ἕνεκεν τῆς ἀβουλίας τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου πάντες οἱ καρποὶ τῆς ἐν Βρεβίτσα νίκης ἀπωλέσθησαν ἐπὶ ματαίῳ. Οἱ Μαυροβούνιοι μάχονται μὲν ὡς λέοντες, δείκνυνται ὅμως μετὰ τὴν μάχην ἀληθῆ παιδία περὶ τὴν στρατηγικὴν τέχνην. Οὕτω χάρις εἰς τὰς ἀσκόπους κινήσεις τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου, ὁτὲ μὲν ἀποκλείσαντος τὴν Τρεβίγνην, ὁτὲ δὲ ὁδεύοντος πρὸς τὸ Μουστὰρ ἢ τὴν Σιενίτσαν καὶ ἄλλοτε πάλιν ὁρμῶντος πρὸς βοήθειαν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ φάλαγγος, ὁ στρατὸς τοῦ Μουχτὰρ πασσᾶ, οὗ ἡ ἐντελὴς καταστροφὴ ἦτον πρό τινων ἑβδομάδων τόσον εὔκολος, ἠνώθη ἐν Τρεβίγνῃ μετὰ τῆς ἐπικουρικῆς φάλαγγος τοῦ Δζελαλέδιν πασσᾶ, συγκειμένης ἐκ πέντε ταγμάτων καὶ πολλῶν τηλεβόλων· νῦν δὲ οἱ δύο Ὀθωμανοὶ στρατηγοί, εὑρόντες τὴν Ἐρζεγοβίνην σχεδὸν ἔρημον Μαυροβουνίων, κινοῦνται ἐλευθέρως καὶ ἐπιχειροῦσι στρατειὰς κατὰ τῆς φάλαγγος τοῦ Πέκου Πέτροβιτς, ἥτις ἀποκλείει τὸ Βίλετσι, καὶ καὶ κατὰ τῆς φάλαγγος τοῦ Πέκου Παύλοβιτς, ἥτις κατέχει τὰ βουνὰ τοῦ Ποπόβου. Καὶ πρὸς νότον οἱ Τοῦρκοι ἑτοιμάζονται νὰ προβῶσιν εἰς ἐπίθεσιν, ὅπως ἀποπλύνωσι τὸ ὄνειδος τῆς ἐν Φονδίτσᾳ φοβερᾶς ἥττης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Δερβὶς πασσᾶς συνεκέντρωσεν ἐν Ποδγορίτσᾳ 56 τάγματα, ἐν εἰς 4 τάγματα Μαύρων, 3 τάγματα, Αἰγυπτίων, 4000 Βασσηβουζοῦκοι καὶ 3050 Κεϊμβέκαι· ἔχει δὲ καὶ 54 τηλεβόλα. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἔτι λίαν ἀποτεθαρρημένοι, ἐνῷ τὴν ἔμφυτον τῶν Μαυροβουνίων τόλμην ἐκορύφωσαν αἱ ἀλλεπάλληλοι νίκαι. Πρό τινων ἡμερῶν ἓν αὐτῶν ἀπόσπασμα ἐχώρησεν ἄχρι τοῦ στρατοπέδου τῆς Ποδγορίτσας καὶ ἐνέπρησεν αὐτόθι 20 οἰκίας.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Στήλμαν εἰς τὸν «Χρόνον», τὰ ἐν Ἐρζεγοβίνῃ τουρκικὰ στρατεύματα συμποσοῦνται εἰς 13 χιλιάδας ἀνδρῶν, οἱ δὲ Ἐρζεγοβίνιοι μετὰ τῶν Μαυροβουνίων εἰς 10 χιλιάδας. Ὁ ὁπλισμὸς τῶν Μαυροβουνίων ἐβελτιώθη μεγάλως, ἀφ' ὅτου ἐκυρίευσαν 5—6,000 ἄριστα τουρκικὰ ὅπλα τοῦ συστήματος Σνάϊδερ μετὰ τῶν ἀναγκαίων πολεμεφοδίων. Ὁ Κ. Στήλμαν ἀναγγέλλει ὁριστικῶς ὅτι οἱ Μιρδῖται ἀρνοῦνται νὰ συμπολεμήσωσι μετὰ τῶν Τούρκων, περαίνει δὲ λέγων ὅτι οἱ Μαυροβούνιοι ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν πόλεμον καὶ ἄνευ τῶν Σέρβων, καὶ ὅτι, ὅπως κατακτηθῇ ἡ μικρὰ ἡγεμονία, ἀπαιτοῦνται 100 χιλιάδες Τούρκων, ἐξ ὧν 75,000 τακτικοὶ στρατιῶται.

Ὁ Ῥίστιτς εἶπε πρό τινα δημοσιογράφῳ· «Μάχη ἑξαήμερος, εἶα ἡ περὶ τὸ Ἀλεξινάτς, εἶναί τι πρωτάκουστον ἐν τῇ νεωτέρᾳ στρατιωτικῇ τέχνῃ. Πᾶς τις ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οἱ Σέρβοι ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς. Ἡ Τουρκία στρατολογεῖ μαχητὰς ἐκ τριῶν ἠπείρων. Ἡμεῖς ἐγκατελείφθημεν μόνοι. Ἐπὶ εἴκοσιν ὅλα ἔτη οἱ Βόσνιοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἤρχοντο καὶ ἐζήτουν παρ' ἡμῶν ἀρωγήν. Καὶ οἱ Ἕλληνες μᾶς ὑπεσχέθησαν βοήθειαν. Ποῦ εἶναι πάντες οὗτοι; Ἀλλὰ καὶ μόνοι μείναντες ἀντέστημεν ἐρρωμένως· ἡ τιμὴ δ' ἡμῶν, τοὐλάχιστον, διεσώθη».

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Αὐγούστης» γράφουσιν ἐκ Βερολίνου ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν γερμανικὴν αὐλὴν ἀνεβλήθη ἄχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, διότι ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια τῆς Ῥωσσίας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἑορτασθῶσι τὰ γενέθλια τῆς βασιλίσσης Ὄλγας (21]3 Σεπτεμβρίου) ἐν Πετρουπόλει. Ὁπωσδήποτε ἡ στιγμὴ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανόδου ἐγγίζει. Ἡ κυβερνήτης τῆς «Ἀμφιτρήτης» ἠρωτήθη τηλεγραφικῶς ἐκ Πετρουπόλεως ἐὰν ἦναι ἕτοιμος πρὸς ἀπόπλουν.

Ἑξήκοντα καὶ ὀκτὼ Ῥῶσσοι, ἀπερχόμενοι εἰς Σερβίαν, συνελήφθησαν ἐν Πέστῃ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Τῇ αἰτήσει ὅμως τοῦ Ῥώσσου πρεσβευτοῦ, βεβαιώσαντος ὅτι οἱ συλληφθέντες εἶναι μέλη τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἀπέρχονται εἰς Βελιγράδιον πρὸς περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν, ἀφέθησαν πάντες μετὰ διήμερον κράτησιν ἐλεύθεροι καὶ ἀπῆλθον εὐθὺς εἰς Βελιγράδιον. Ἐν γένει καθ' ἑκάστην συρρέουσι πανταχόθεν εἰς τὴν σερβικὴν πρωτεύουσαν Ῥῶσσοι, ἄλλοι μὲν ὡς ἐθελονταί, ἄλλοι δὲ ὡς νοσοκόμοι. Ἐκ τῶν κατὰ τὰς τελευταίας μάχας φονευθέντων ἀξιωματικῶν οὐκ ὀλίγοι εἶναι Ῥῶσσοι, ἀνήκοντες εἰς ἐπιφανεστάτας οἰκογενείας. Ὁ ἡρωϊσμὸς αὐτῶν ἐκθειάζεται ὑπὸ τῶν σερβικῶν φύλλων. Ὁ ῥωσσικὸς λαὸς τοσοῦτον συνείθισε νὰ θεωρῇ τὸν ἀγῶνα τῶν Σέρβων ὡς ἴδιον ἑαυτοῦ, ὥστε ἐν πολλαῖς ῥωσσικαῖς πόλεσιν αἱ περὶ τὸ Ἀλεξινὰτς νίκαι ἑωρτάσθησαν ὡς ἐὰν ἦσαν νίκαι τῶν Ῥώσσων. Ὁ ἐνθουσιασμὸς οὗτος ἐκδηλοῦται καὶ διὰ τῶν διαστάσεων, ἃς προσλαμβάνουσιν αἱ «ὑπὲρ τῶν μαχομένων ἀδελφῶν» συνεισφοραί. Οἱ χωρικοί, οἱ μὴ ἔχοντες χρήματα, φέρουσιν εἰς τὰ κομητάτα ἕν ἀρνίον, μίαν ὄρνιθα ἢ ὀλίγα ὠά, ὅπως πωληθῶσι πρὸς ὄφελος τῶν Σέρβων.

— —

Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου», ὁ ψυχιατρὸς Δρ. Λαϊδασφορ ἀπεφάνθο ὅτι ἡ νόσος τοῦ Σουλτάνου Μουρὰτ εἶναι ἀνίατος καὶ ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν τῆς δυστυχοῦς αὐτοκρατείρας τοῦ Μεξικοῦ Καρλότας.

— —

Ὁ Τσερνάγεφ συνεχάρη τηλεγραφικῶς τὸν ἡγεμόνα ἐπὶ τῇ μεγάλῃ νίκῃ τῆς Πέμπτης κατὰ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῶν Τούρκων. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Σκουψίνας ἐξέφρασεν εὐχαριστήρια εἰς τὸν νικηφόρον στρατὸν καὶ εἰς τὸν στρατηγόν.

— —

Κατὰ τὰς τελευταίας μάχας, ἐτραυματίσθησαν ἐκ τῶν Σέρβων περὶ τοὺς δεκακισχιλίους. Πάντα τὰ νοσοκομεῖα εἶναι πλήρη. Τοῦρκοι δὲ ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας, τοσοῦτων ἄλλων τραυματισθέντων.

— —

Ὁ ἡγεμὼν Μιλάνος ἀπένειμε τὸ στρατιωτικὸν παράσημον τῆς Τακόβας, εἰς τὸν ἐν Ἀλβανίᾳ ἀρχιστράτηγον τῶν Μαυροβουνίων Πέτροβιτς, εἰς τὸν πενθερὸν τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου Βούκετιτς, εἰς τοὺς Μαυροβουνίους γερουσιαστὰς Βριβίτσαν καὶ Ῥάδονιτς καὶ εἰς τοὺς Ἐρζεγοβίνους ὁπλαρχηγοὺς Παύλοβιτς, Σοζίτσαν καὶ Βόζοβιτς.

Τὸ παράσημον τῆς Τακόβας ἀπενεμήθη προστούτοις εἰς τοὺς στρατηγοὺς Τσερνάγεφ, Ζὰχ καὶ Ἀλιμπιτς, εἰς τοὺς συνταγματάρχας Λεσγιάνιν, Μίρκοβιτς καὶ Ἰσμαΐλωφ, εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας Κόλακ-Ἀντιτς, Βέκερ, Μίσκοβιτς καὶ Βούσκοβιτς, εἰς ἑπτὰ ταγματάρχας καὶ εἰς ὀκτὼ λοχαγούς.

— —

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Βορείου Βερμανίας» συγκρίνει τὰς μάχας περὶ τοῦ Ἀλεξινὰτς μετὰ τῶν μαχῶν περὶ τὸ Βελφὼφ, καθ' ἃς ὁ στρατὸς τοῦ Βέρδερ ἀπέκρουσε τὰς ἐπιθέσεις τοῦ στρατοῦ τοῦ Βούρβαχη.

— —

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ῥωσσικοῦ Κόσμου». ἡ ἕκτη ἡμέρα τῆς περὶ τὸ Ἀλεξινὰτς μάχης ὑπῆρξεν ἡ κρίσιμος. Ὁ Τσερνάγεφ προσέβαλε τοὺς Τούρκους διὰ τῆς λόγχης, ἐπιτεθέντος δ' ἐκ πλαγίου καὶ τοῦ Χορβάτοβιτς, ὁ στρατὸς τοῦ Ἀχμὲτ Ἔγιουπ ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ κατεδιώχθη ἄχρι τῶν συνόρων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—o—

Ἡ Κυρία **ΜΑΡΙΓΩ Ν. ΠΟΛΙΤΟΥ** Διευθύντρια ἰδιωτικοῦ Παρθεναγωγείου ἐνταῦθα, εἰδοποιεῖ τοὺς φιλομούσους γονεῖς, ὅτι εἰς τὰς δύο νῦν ὑπαρχούσας Ἑλλην. Τάξεις προστίθησι καὶ τρίτην [Γ'). Ἀναλαμβάνει δὲ αὐτὴν νὰ διδάξῃ ὁ ἀξιότιμος καὶ ἐμπειρότατος Σχολάρχης κ. Ἰωάννης Μαντόπουλος.

Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο Ἑλλην. Τάξεων τὴν μὲν δευτέραν (Β'.) ὁ ἀξιότιμος ἑλλην. διδάσκαλος κ. Χαράλ. Ἀνερούσης, τὴν δὲ πρώτην (Α'.) ὁ σεβάσμιος Ἀρχιμανδρίτης κ. Λεόντιος Καμπάνης. Εἶναι δὲ πεπεισμένη ἡ κ. Πολίτου ὅτι θέλουσι τὴν συνδράμει ἀποστέλλοντες εἰς τὸ παιδευτήριόν της τὰ κοράσιὰ των πρὸς παίδευσιν.

ΚΑΙΝΟΦΩΝΑΙ

ἐν σχήματι ζώων, ἰχθύων, ἑρπετῶν, φυτῶν, καρπῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ λιανικῶς καὶ χονδρικῶς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινὰ, βελονωτὰ, ὡς καὶ τοῦ συστήματος Lefauché, μετὰ τῶν σφαιρῶν καὶ γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμάς.

Ἐπίσης παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλοῦνται **ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ** διαφόρων εἰδῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ **ΚΑΜΠΑΝΗ**.